

[Vilhelm Rasmussen.]

samme Standpunkt for Dagen som det, jeg i min Egenskab af Rigsdagsmand har tilladt mig at forsvare.

Hans Nielsen: Det var jo ikke mange Oplysninger, den højtærede Handelsminister gav vedrørende Spørgsmaalet om Rekonstruktion af „Nordisk Tekstil“ og om Landmandsbanken. Men jeg fik det Indtryk af den højtærede Handelsminister, at han tog Landmandsbankens Ledelse i Forsvar, og derfor skal jeg lade dette Spørgsmaal ligge og ikke komme dybere ind paa det ved denne Lejlighed; der bliver jo nok senere Anledning dertil. Den højtærede Handelsminister svarede paa det andet Spørgsmaal, jeg har rettet til ham, at han ikke havde erfaret noget om store Bestillinger fra et andet Land her i Danmark, Bestillinger, som nu var gaaet over til Tyskland. Jeg maa sige, at det undrede mig oprigtig talt, at den højtærede Minister ikke har hørt noget om det; thi det kan jo ikke være den høje Regering ubekendt; saa vidt jeg ved, maa i alle Tilfælde nogle af Ministeriets Medlemmer vide noget derom. Det skal jeg imidlertid lade ligge. Men det forekommer mig mærkeligt, at der kan komme Forespørgsler om saadanne store Bestillinger fra et andet Land om Arbejder til et Beløb af 13 Mill. Kr., uden at Rygterne derom naar frem til den højtærede Handelsminister. Jeg maa naturligvis tage den højtærede Handelsministers Forsikring for gode Varer, men vil saa henstille til ham, om det ikke var muligt at skabe et bedre Samarbejde mellem Handelsministeriet og Erhvervene end det, der nu finder Sted. Jeg skal indrømme, at der er indført en Forbedring i Spørgsmaalet om Administrationen af Eksportkreditterne; og denne Forbedring skal jeg villigt anerkende. Men jeg synes, at det er ganske urimeligt, at et fremmed Land kan faa den Besked her, at Eksportkreditten for dette Land er optaget, og at man som Følge deraf ikke kan forvente yderligere Eksportkredit, naar den højtærede Handelsminister underhaanden til mig i Dag kan erklære, at disse Kreditter ikke er optaget. Jeg synes, at det er en beklagelig Mangel paa Samarbejde mellem Erhvervene og Handelsministeriet paa dette Omraade; og jeg vil nu henstille til den højtærede Handelsminister, at der bliver etableret et bedre Forhold i den Henseende.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne sige, at den Meddelelse, han gav her i Dag om Afhændelsen af de to færøske Trawlere, var en meget beklagelig

Meddelelse. Det fremgik heraf, at den danske Stat har tabt ca. 150 000 Kr. paa disse to Trawlere, der, saa vidt jeg ved, kun har været i dansk Besiddelse i et Tidsrum af ca. 2 Aar. Det har altsaa været en meget kostbar Fornøjelse, og det er i allerhøjeste Grad bedrøveligt, at disse to Trawlere nu er gaaet ud af Landet. Jeg synes heller ikke, den højtærede Landbrugsminister tilstrækkeligt overbevisende fremførte Nødvendigheden af, at disse Trawlere er gaaet ud af Landet, thi den højtærede Minister maatte jo i saa Henseende kunne have fremlagt Beviser for, at man har gjort alt muligt for at bevare dem for Landet; det gjorde den højtærede Minister imidlertid ikke, og man har sikkert heller ikke anstrengt sig tilstrækkeligt i saa Henseende. Jeg kunde have ønsket, at der fra Regeringens Side var gjort det yderste for at faa de færøske Fiskere til selv at overtage disse Trawlere og drive dem. En kooperativ Bevægelse, som vi har den mellem danske Fiskere, er kun ringe udviklet oppe paa Færøerne, men der havde maaske her været et Grundlag for at etablere et fælles Arbejde som det, der har været til saa stor Gavn for det danske Landbrug og det danske Fiskeri, og alle Bestræbelser i den Henseende bør efter min Formening støttes af Lovgivningsmagten. Det er altsaa beklageligt, at vi har lidt saa store Tab, og at disse Trawlere er gaaet til et fremmed Land. Den højtærede Landbrugsminister lovede imidlertid — selv om han tog ualmindelig mange Reservationer, synes jeg — at medvirke til at faa de store Fiskeriplaner realiseret, som der har været arbejdet paa for Færøernes Vedkommende. For saa vidt den højtærede Minister, hvad jeg opfordrer ham til, vil sætte sig i Spidsen for det Arbejde sammen med de Mænd, der som Direktør Chr. Olesen og flere har virket paa dette Omraade, vil jeg være ham mere taknemmelig end for de meget vage Udtalelser, han fremsatte ved denne Lejlighed. Thi jeg vil gentage, hvad jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet om dette Spørgsmaal, at man snart skylder Færøerne et alvorligt Forsøg paa at komme dem til Hjælp i økonomisk Henseende.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg kan ikke erkende, at der skulde være nogen Mangel i Samarbejdet mellem Erhvervene og Handelsministeriet med Hensyn til Eksportkreditterne. Da jeg havde Ordet første Gang, udtalte jeg, at efter Oplysninger, som var givet mig af Udvalget, var der ikke paa Grund af de foreliggende Regler gaaet Ordre tabt for Landet, lige-